

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 246

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 7 aprilie 2011

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI			
25.	— Hotărâre privind modificarea Regulamentului Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005	2	
DECRETE			
423.	— Decret pentru supunerea spre adoptare Parlamentului a aderării României la Acordul dintre Confederația Elvețiană și Republica Austria privind înființarea și funcționarea la Viena a Centrului Internațional pentru Dezvoltarea Politicilor de Migrațiune (ICMPD), semnat la Viena la 1 iunie 1993	2	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 246 din 17 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 2 din Codul de procedură penală	3-5		
Decizia nr. 292 din 24 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 alin. 2 lit. a) și b) din Legea nr. 4/1953 — Codul familiei și ale art. 15 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului	5-6		
Decizia nr. 307 din 3 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 238 din Codul de procedură civilă	7-8		
Decizia nr. 308 din 3 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 ⁵ din Codul de procedură civilă	8-9		
		Decizia nr. 309 din 3 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (4) și alin. (5) lit. a) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	10-11
		Decizia nr. 310 din 3 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 și ale art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă	11-12
		Decizia nr. 341 din 10 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. 1, art. 173 alin. 1, art. 250, art. 252 și art. 257 din Codul de procedură penală	13-14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		74. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 762/2007 privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Națională „Îmbunătățiri Funciare” — S.A. București	15
		1.062/3.989. — Ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind completarea Nomenclatorului calificărilor pentru care se pot organiza programe finalizate cu certificate de calificare	15-16

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRĂRE**privind modificarea Regulamentului Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (1) și ale art. 67 din Constituția României, republicată,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 25 octombrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — Atribuțiile Comisiei de validare revin Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări. Odată cu constituirea acesteia, activitatea Comisiei de validare încetează.”

2. La articolul 16, alineatul (7) va avea următorul cuprins:

„(7) Este interzisă constituirea unui grup parlamentar care să reprezinte sau să poarte denumirea unui partid, a unei

organizații a cetățenilor aparținând minorităților naționale, a unei alianțe electorale sau alianțe politice care nu a obținut mandate de senator în alegeri.”

3. La articolul 45, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 45. — (1) Numărul locurilor în comisii ce revine fiecărui grup parlamentar se stabilește, în termenul hotărât de Biroul permanent, prin negocieri între reprezentanții grupurilor parlamentare, astfel încât să se respecte configurația politică a Senatului la începutul fiecărei sesiuni parlamentare. În cazul în care unul dintre membrii comisiei demisionează sau este exclus din grupul parlamentar care l-a propus, grupul parlamentar respectiv poate propune un alt reprezentant. Propunerea se supune la vot în plenul Senatului.”

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 6 aprilie 2011, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 6 aprilie 2011.
Nr. 25.

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru supunerea spre adoptare Parlamentului a aderării
României la Acordul dintre Confederația Elvețiană și
Republica Austria privind înființarea și funcționarea la Viena a
Centrului Internațional pentru Dezvoltarea Politicilor de
Migrațiune (ICMPD), semnat la Viena la 1 iunie 1993**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (1) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 60 din 9 martie 2011,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre adoptare Parlamentului aderarea României la Acordul dintre Confederația Elvețiană și Republica Austria privind înființarea și funcționarea la Viena a Centrului Internațional pentru Dezvoltarea Politicilor de Migrațiune (ICMPD), semnat la Viena la 1 iunie 1993, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 5 aprilie 2011.
Nr. 423.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 246

din 17 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mugurel-Eugen Bojan și Maria Bojan, respectiv de Ana Jurchescu în dosarele nr. 11.792/325/2009 și nr. 191/325/2010 ale Judecătoriei Timișoara — Secția penală, de instanța de judecată, din oficiu, în Dosarul nr. 236/188/2008 al Judecătoriei Bicz, de Dumitru Ionac și Gheorghe Jurcă în dosarele nr. 7.837/271/2010 și nr. 7.626/271/2010 ale Judecătoriei Oradea — Secția penală, de Gavril Lucaciu și Vasile Duță în dosarele nr. 12.978/271/2009 și nr. 11.948/271/2009 ale Tribunalului Bihor — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.910D/2010, nr. 1.939D/2010, nr. 1.982D/2010, nr. 2.135D/2010, nr. 2.401D/2010, nr. 2.909D/2010 și nr. 2.911D/2010 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.939D/2010, nr. 1.982D/2010, nr. 2.135D/2010, nr. 2.401D/2010, nr. 2.909D/2010 și nr. 2.911D/2010 la Dosarul nr. 1.910D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, întrucât nu prezintă cerințele de claritate și coerență necesare și, astfel, contravin liberului acces la justiție consacrat de art. 21 din Constituție și dreptului la un tribunal ca o componentă a dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 17 februarie și 7 iunie 2010, pronunțate în dosarele nr. 11.792/325/2009 și nr. 191/325/2010, **Judecătoria Timișoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Mugurel-Eugen Bojan și Maria Bojan, respectiv de Ana Jurchescu cu ocazia soluționării plângerii împotriva unor acte ale procurorului de netrimiteră în judecată.

Prin Încheierea din 6 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 236/188/2008, **Judecătoria Bicz a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de instanța de judecată, din oficiu, cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin încheierile din 31 mai și 21 iunie 2010, pronunțate în dosarele nr. 7.837/271/2010 și nr. 7.626/271/2010, **Judecătoria Oradea — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Dumitru Ionac și Gheorghe Jurcă cu ocazia soluționării plângerii împotriva unor acte ale procurorului de netrimiteră în judecată.

Prin încheierile din 23 aprilie 2010, pronunțate în dosarele nr. 12.978/271/2009 și nr. 11.948/271/2009, **Tribunalul Bihor — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Gavril Lucaciu și Vasile Duță cu ocazia soluționării recursurilor împotriva unor sentințe penale având ca obiect plângeri împotriva unor acte ale procurorului de netrimiteră în judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, precum și dreptul la apărare, întrucât, în cazul în care procurorul ierarhic superior nu soluționează plângerea în termen de 20 de zile, persoana vătămată este ținută, sub sancțiunea decăderii, să se adreseze instanței în termen de 20 de zile de la expirarea termenului inițial de soluționare a plângerii de către procurorul ierarhic superior. Astfel, persoana vătămată este sancționată pentru culpa procurorului ierarhic superior, în condițiile în care textul de lege criticat nu prevede nicio sancțiune pentru acesta din urmă.

Judecătoria Timișoara — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece

prevederile de lege criticate nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție invocate de autorii excepției.

Judecătoria Oradea — Secția penală consideră întemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală. Precizează că dreptul de acces liber la justiție nu este unul absolut și poate fi supus unor termene sau formalități, cu condiția să nu fie afectat în substanța sa și doar în măsura în care termenele ori formalitățile nu sunt incerte sau neprevizibile, respectiv doar în măsura în care justițiabilul le poate cunoaște.

Tribunalul Bihor — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) și ale art. 21 din Constituție. Consideră că prevederile de lege criticate instituie un tratament discriminatoriu și inechitabil nu între două categorii de justițiabili, ci pentru aceeași categorie, întrucât în unele cazuri organele judiciare rezolvă în termen cererile, iar în altele, nu. Mai arată că dreptul de acces liber la justiție nu este unul absolut și poate fi supus unor termene sau formalități, cu condiția să nu fie afectat în substanța sa și doar în măsura în care termenele ori formalitățile nu sunt incerte sau neprevizibile, respectiv doar în măsura în care justițiabilul le poate cunoaște.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins: *„În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277, termenul prevăzut în alin. 1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) referitoare la accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 11 cu privire la

raportul dintre dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, raportate la prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 901 din 16 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 731 din 29 octombrie 2008, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, reținând că prevederile de lege criticate conțin norme de procedură judiciară, pe care legiuitorul este liber să le adopte potrivit competenței sale stabilite prin art. 126 alin. (2) din Constituție. Dispozițiile art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, care reglementează tocmai posibilitatea formulării plângerii la instanța de judecată împotriva actelor de netrimiteră în judecată date de procuror, asigură exercitarea dreptului de acces la justiție în concordanță cu dispozițiile art. 21 din Legea fundamentală, respectiv cu cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Totodată, Curtea a statuat că nu poate fi primită nici susținerea că prin stabilirea termenelor în care se soluționează plângerile împotriva rezoluțiilor și ordonanțelor de netrimiteră în judecată se încalcă dreptul la un proces echitabil, dat fiind că autoritățile judiciare la care se referă textul atacat sunt obligate, în limitele acestor termene, să respecte toate normele și principiile procesuale care asigură dreptul la un proces echitabil. Astfel, Curtea a reținut, pe de o parte, că dispozițiile de lege criticate reprezintă o concretizare a normelor constituționale ce consacră liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, fiind instituite tocmai în vederea respectării exigenței termenului rezonabil, impusă de art. 21 alin. (3) din Constituție, iar, pe de altă parte, că acestea se aplică fără privilegii ori discriminări tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei legale criticate, în concordanță cu prevederile constituționale ale art. 16.

De asemenea, Curtea a reținut că eventualele abuzuri ale organelor de urmărire penală sau întârzierile în soluționarea plângerilor adresate acestora, la care fac referire autorii excepției și care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii acestora, nu pot constitui motive de neconstituționalitate a prevederilor de lege criticate și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional.

În același sens este și Decizia nr. 497 din 7 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 12 mai 2009.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mugurel-Eugen Bojan și Maria Bojan, respectiv de Ana Jurchescu în dosarele nr. 11.792/325/2009 și nr. 191/325/2010 ale Judecătoria Timișoara — Secția penală, de instanța de judecată, din oficiu, în Dosarul nr. 236/188/2008 al Judecătoria Bicăz, de Dumitru Ionac și Gheorghe Jurcă în dosarele nr. 7.837/271/2010 și nr. 7.626/271/2010 ale Judecătoria Oradea — Secția penală, de Gavril Lucaciu și Vasile Duță în dosarele nr. 12.978/271/2009 și nr. 11.948/271/2009 ale Tribunalului Bihor — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 292

din 24 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 alin. 2 lit. a) și b) din Legea nr. 4/1953 — Codul familiei și ale art. 15 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. 1 și 2 din Legea nr. 4/1953 — Codul familiei, precum și ale art. 15 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, excepție ridicată de Mihaela Brândușa Scotnițchi într-o cauză civilă având ca obiect divorț cu minori — apel.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 alin. 2 lit. a) și b) din Legea nr. 4/1953 — Codul familiei și ale art. 15 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, excepție ridicată de Mihaela Brândușa Scotnițchi în Dosarul nr. 4.901/314/2009 al Tribunalului Suceava — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca fiind inadmisibilă, apreciind că aspectele invocate nu reprezintă o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci tind spre modificarea și completarea reglementării criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.901/314/2009, **Tribunalul Suceava — Secția civilă a**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate, care reglementează motivele de desfacere a căsătoriei și modalitatea de stabilire a relațiilor personale cu minorul, sunt neconstituționale, întrucât acestea au o formulare mult prea vagă și imprecisă ce permite cu ușurință desfacerea căsătoriei din „motive temeinice”, fără a oferi și o definiție detaliată a acestora. Totodată, susține că prevederile art. 15 din Legea nr. 272/2004 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 11 alin. (1) și (2), deoarece permit părintelui divorțat căruia nu i s-a încredințat copilul de a avea legături personale cu acesta, fără a se institui o serie de măsuri asigurătorii și garanții ce se impun a fi luate cu privire la exercitarea efectivă a relațiilor personale, în acord cu interesul superior al minorului.

Tribunalul Suceava — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, arată că reglementarea criticată nu contravine normelor constituționale indicate și invocă în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost stabilit de instanța de judecată prin încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 38 alin. 1 și 2 din Legea nr. 4/1953 — Codul familiei, precum și ale art. 15 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 23 iunie 2004.

Curtea observă că, în motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia, din eroare, a indicat ca fiind neconstituționale prevederile art. 38² alin. 1 din Codul familiei, întrucât, din examinarea criticilor formulate în notele scrise depuse la dosar reiese în mod cert că obiect al excepției îl constituie prevederile art. 38 alin. 1 și 2 din Legea nr. 4/1953 — Codul familiei, și nu cele ale art. 38² alin. 1 din același cod.

Curtea constată că, ulterior sesizării instanței de contencios constituțional, ca urmare a modificărilor și completărilor aduse Codului familiei prin Legea nr. 202/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, soluția legislativă criticată, reglementată prin art. 38 alin. 1 și 2 din Codul familiei, a fost preluată în cuprinsul art. 37 alin. 2 lit. a) și b).

Astfel, obiectul excepției de neconstituționalitate asupra căruia Curtea urmează a se pronunța îl constituie prevederile art. 37 alin. 2 lit. a) și b) din Legea nr. 4/1953 — Codul familiei și ale art. 15 din Legea nr. 272/2004, care au următoarea redactare:

— Art. 37 alin. 2 din Codul familiei: „Căsătoria se poate desfășura prin divorț. Divorțul poate avea loc:

a) prin acordul soților, la cererea ambilor soți;

b) atunci când, din cauza unor motive temeinice, raporturile dintre soți sunt grav vătămate și continuarea căsătoriei nu mai este posibilă;”;

— Art. 15 din Legea nr. 272/2004: „(1) În sensul prezentei legi, relațiile personale se pot realiza prin:

a) întâlniri ale copilului cu părintele ori cu o altă persoană care are, potrivit prezentei legi, dreptul la relații personale cu copilul;

b) vizitarea copilului la domiciliul acestuia;

c) găzduirea copilului pe perioadă determinată de către părintele sau de către altă persoană la care copilul nu locuiește în mod obișnuit;

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 alin. 2 lit. a) și b) din Legea nr. 4/1953 — Codul familiei și ale art. 15 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, excepție ridicată de Mihaela Brândușa Scotnițchi în Dosarul nr. 4.901/314/2009 al Tribunalului Suceava — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

d) corespondență ori altă formă de comunicare cu copilul;
e) transmiterea de informații copilului cu privire la părintele ori la alte persoane care au, potrivit prezentei legi, dreptul de a menține relații personale cu copilul;

f) transmiterea de informații referitoare la copil, inclusiv fotografii recente, evaluări medicale sau școlare, către părintele sau către alte persoane care au dreptul de a menține relații personale cu copilul.

(2) Transmiterea informațiilor prevăzute la alin. (1) lit. e) și f) se va face cu respectarea interesului superior al copilului, precum și a dispozițiilor speciale vizând confidențialitatea și transmiterea informațiilor cu caracter personal.”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 26 alin. (1) și (2) privind viața intimă, familială și privată, precum și celor ale art. 11 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, raportate la prevederile Convenției cu privire la drepturile copilului, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989 și ratificată de România prin Legea nr. 18/1990, precum și la prevederile Convenției asupra relațiilor personale care privesc copiii, adoptată la Strasbourg la 15 mai 2003, semnată de România la 17 iulie 2006 și ratificată prin Legea nr. 87/2007.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în concret, critica autorului acesteia vizează deficiențe de reglementare, deoarece, așa cum reiese din susținerile sale, prevederile de lege supuse controlului, care reglementează motivele de desfacere a căsătoriei și modalitatea de stabilire a relațiilor personale cu minorul, au o formulare mult prea vagă și imprecisă ce permite cu ușurință desfacerea căsătoriei din „motive temeinice”, fără a oferi și o definire detaliată a acestora.

De asemenea, acesta susține că prevederile art. 15 din Legea nr. 272/2004 sunt neconstituționale, deoarece permit părintelui divorțat căruia nu i s-a încredințat copilul de a avea legături personale cu acesta, fără a se institui o serie de măsuri asigurătorii și garanții ce se impun a fi luate cu privire la exercitarea efectivă a relațiilor personale, în acord cu interesul superior al minorului.

Așa fiind, potrivit prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”. Astfel, controlul de constituționalitate se efectuează numai prin raportare la prevederile și principiile Constituției, coordonarea, formularea și explicitarea legislației în vigoare fiind de competența autorității legiuitoare.

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 307

din 3 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 238 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 238 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romconstruct” — S.A. din Ploiești în Dosarul nr. 9.884/299/2008 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.395D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 9.884/299/2008, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 238 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romconstruct” — S.A. din Ploiești într-o cauză având ca obiect recursul împotriva unei încheieri prin care a fost omologat un raport de expertiză.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că textul de lege criticat intră în contradicție cu art. 16 din Constituție, întrucât creează o discriminare vădită între justițiabili, în raport cu calea judiciară aleasă de către aceștia. Sub acest aspect, accesul liber la justiție, drept care include și dreptul la probațiune, ca parte a dreptului la apărare, justițiabilii au o poziție diferită după cum solicită administrarea unei probe pe calea dreptului comun sau pe calea procedurii speciale a asigurării dovezilor. Nu sunt realizate nici exigențele procesului echitabil atâta timp cât există o singură cale de atac nedevalidată împotriva unei hotărâri judecătorești care, finalmente, se bucură de autoritate de lucru judecat. Din acest punct de vedere, nu există un control judiciar complet asupra hotărârii judecătorești susceptibile de a fi atacate doar cu recurs. Limitarea dreptului și modalității de probațiune este neîndoielnic o limitare a dreptului la apărare constituțional garantat.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, instanța arată că liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil sunt compatibile cu instituirea unor proceduri speciale, pentru situații

deosebite, prin reglementarea unor dispoziții cu caracter urgent ce derogă de la dreptul comun în privința căilor de atac.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 238 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: *„Încheierea instanței este executorie și poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la pronunțare, dacă s-a dat cu citarea părților, și de la comunicare, dacă s-a dat fără citarea lor.*

Încheierea dată în timpul judecării unei pricini nu poate fi atacată decât o dată cu fondul.”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 cu privire la accesul liber la justiție, precum și prevederilor art. 24 referitoare la dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că susținerile autorului excepției sunt neîntemeiate, deoarece, potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, procedura de judecată este stabilită prin lege și, ca atare, legiuitorul este suveran în adoptarea regulilor de procedură, evident, cu respectarea prevederilor și principiilor constituționale.

În legătură cu critica de neconstituționalitate privind încălcarea egalității cetățenilor în exercitarea drepturilor lor procesuale, inclusiv a căilor de atac, Curtea Constituțională consideră că, în instituirea regulilor de acces al justițiabililor la aceste drepturi, legiuitorul este ținut de respectarea principiului consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție. De aceea nu este contrară acestui principiu instituirea unor reguli speciale cât timp ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Prin urmare, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional.

Dispozițiile procedurale criticate stabilesc că, atunci când asigurarea probelor în procesul civil se cere pe cale incidentală — în timpul judecării unei pricini —, încheierea dată de instanța de judecată se poate ataca numai odată cu hotărârea dată asupra fondului. Aceste dispoziții împiedică prelungirea excesivă a

duratei procesului și contribuie la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. Mai mult, dispozițiile respectă dreptul la un proces echitabil, deoarece toate actele procesuale care urmează încheierii la care se referă textul atacat se efectuează cu respectarea garanțiilor prevăzute de lege pentru toate părțile din litigiu.

De altfel, Curtea s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor criticate sau a altor dispoziții similare prin prisma aceluiași critici de neconstituționalitate (de exemplu, Decizia nr. 234 din 4 martie

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 238 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romconstruct” — S.A. din Ploiești în Dosarul nr. 9.884/299/2008 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 308

din 3 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108⁵ din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108⁵ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marin Tudor în Dosarul nr. 1.460/303/2007 al Judecătoria Sectorului 6 București și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.396D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 7 aprilie 2008, sau Decizia nr. 226 din 18 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 7 iunie 2004), respingând excepțiile ca fiind neîntemeiate.

Curtea apreciază că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie, astfel încât soluțiile și considerentele deciziilor mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 18 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.460/303/2007, **Judecătoria Sectorului 6 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108⁵ din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Marin Tudor într-o cauză având ca obiect cererea de reexaminare a încheierii prin care s-a aplicat o amendă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că textul de lege criticat este în contradicție cu prevederile constituționale ale art. 11, 20 și 126, deoarece încalcă principiul contradictorialității, oralității și publicității ședinței de judecată.

Judecătoria Sectorului 6 București apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Astfel, pentru termenul de soluționare a cererii de reexaminare, petentul este citat, astfel că acesta se poate prezenta în fața instanței în vederea formulării apărărilor pe care le consideră necesare, cu

respectarea principiilor oralității și contradictorialității procesului civil. Nici principiul publicității nu este încălcat, întrucât caracterul public al dezbaterilor poate comporta și excepții, stabilite prin lege, astfel cum prevede chiar art. 127 din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 108⁵ din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: *„Împotriva încheierii prevăzute la art. 108⁴ cel obligat la amendă sau despăgubire va putea face numai cerere de reexaminare, solicitând, motivat, să se revină asupra amenzii ori despăgubirii sau să se dispună reducerea acestora.*

Cererea se face în termen de 15 zile, după caz, de la data la care a fost luată măsura sau de la data comunicării încheierii.

Cererea se soluționează prin încheiere irevocabilă, dată în camera de consiliu, de către instanța de judecată ori de președintele instanței de executare care a aplicat amenda sau despăgubirea.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 11 referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 cu privire la tratatele internaționale privind drepturile omului, precum și prevederilor art. 126 referitoare la instanțele judecătorești.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108⁵ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marin Tudor în Dosarul nr. 1.460/303/2007 al Judecătoriei Sectorului 6 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 260 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 7 mai 2007, Curtea, respingând excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, a statuat că reglementarea criticată a fost adoptată de legiuitor în cadrul competenței sale constituționale, astfel cum este consacrată prin art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, potrivit cărora *„Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”, iar „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”.*

De asemenea, faptul că împotriva încheierii de stabilire a amenzii sau despăgubirii se poate face numai cerere de reexaminare, aceasta soluționându-se de către instanța de judecată ori de președintele instanței de executare care a aplicat amenda sau despăgubirea, nu poate constitui o încălcare a vreunei prevederi constituționale, întrucât instanța nu soluționează fondul litigiului. Cererea se judecă în camera de consiliu, cu citarea părților, în temeiul art. 85 din Codul de procedură civilă, și se soluționează prin încheiere irevocabilă. Există în acest caz doar posibilitatea de a reveni asupra amenzii sau despăgubirii, în scopul de a ușura situația persoanei obligate la plata acestora, reexaminarea apărând ca o cale specifică de retractare. Pe această cale nu se realizează un control judiciar propriu-zis, iar faptul că aceeași instanță care a pronunțat hotărârea judecă și cererea de reexaminare nu este de natură să influențeze aprecierea judecătorilor, întrucât aspectele analizate pe calea reexaminării sunt diferite de cele examinate în fond.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a reconsidera jurisprudența Curții Constituționale, soluțiile și considerentele acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 309

din 3 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (4) și alin. (5) lit. a) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (4) și alin. (5) lit. a) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bere și Malț Robema” — S.A. din Roșiori de Vede în Dosarul nr. 1.814/87/2009 al Tribunalului Teleorman — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.413D/2010.

La apelul nominal se prezintă partea Marin Dragomir, personal și în calitate de procurator al părților Ion Vîrtosu, Gheorghe Andrei, Maria Andrei, Angela Băltoiu, Elena Bujor, Magdalena Breoi, Elena Drăghici, Nisia Gabricenco, Olimpia Moraru, Maria Moga, Adriana Stroe, Ionel Stroe, Verginica Vastea și Florica Vlcea. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părții prezente, care, după ce expune aspecte legate de situația de fapt existentă în cadrul Societății Comerciale „Bere și Malț Robema” — S.A. din Roșiori de Vede, aflată în stare de insolvență, solicită Curții Constituționale respingerea excepției de neconstituționalitate formulate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.814/87/2009, **Tribunalul Teleorman — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (4) și alin. (5) lit. a) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bere și Malț Robema” — S.A. din Roșiori de Vede într-o cauză având ca obiect derularea procedurii insolvenței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că dispozițiile legale criticate instituie interdicția ca instanța de recurs să suspende executarea hotărârii judecătorului-sindic, obligând partea să parcurgă etape procesuale ce îi cauzează maxime prejudicii. Astfel, această procedură îngreuește posibilitatea debitorului de a mai derula relații comerciale firești, îndepărtează partenerii contractuali, cu efecte economice ireversibile.

Tribunalul Teleorman — Secția civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Dreptul la un proces echitabil nu este unul absolut, fiind compatibil cu limitări implicite, menite a asigura respectarea principiilor specifice procedurii insolvenței: cel al celerității și colectivității procedurii.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 8 alin. (4) și alin. (5) lit. a) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, potrivit cărora: *„(4) Prin derogare de la prevederile art. 300 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, hotărârile judecătorului-sindic nu vor putea fi suspendate de instanța de recurs.*

(5) Prevederile alin. (4) nu se aplică în cazul judecării recursului împotriva următoarelor hotărâri ale judecătorului-sindic:

a) sentința de respingere a contestației debitorului, introdusă în temeiul art. 33 alin. (4);”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, art. 45 privind libertatea economică și în art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 318 din 14 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 992 din 28 octombrie 2004, Decizia nr. 923 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 23 ianuarie 2007, Decizia nr. 1.055 din 13 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 7 decembrie 2007, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale și a respins, ca fiind neîntemeiate, excepțiile de neconstituționalitate.

Curtea a reținut că toate textele de lege criticate constituie norme de procedură a căror stabilire, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. În virtutea acestor prerogative constituționale, legiuitorul, în considerarea unor situații deosebite, poate să stabilească și reguli de procedură speciale, derogatorii de la regulile dreptului comun.

Norma derogatorie de la dreptul comun care instituie imposibilitatea suspendării de către instanța de recurs a hotărârilor judecătorului-sindic este expresia opțiunii legiuitorului în reglementarea procedurii speciale a insolvenței, care trebuie să se întemeieze pe celeritate și exercitarea cu bună-credință a drepturilor procesuale.

Curtea apreciază că nu au intervenit elemente noi, de natură soluțiile și considerentele deciziilor mai sus amintite își să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie, astfel încât păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (4) și alin. (5) lit. a) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bere și Malț Robema” — S.A. din Roșiori de Vede în Dosarul nr. 1.814/87/2009 al Tribunalului Teleorman — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 310

din 3 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 și ale art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 și ale art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Asigurare-Reasigurare Ardaf” — S.A. din București în Dosarul nr. 46.580/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială și care face obiectul Dosarului nr. 1.434D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 1.435D/2010—1.438D/2010, care au același obiect al excepției de neconstituționalitate. Critica a fost formulată de Societatea Comercială „Asigurare-Reasigurare Ardaf” — S.A. din București în dosarele nr. 46.642/3/2007, nr. 46.618/3/2007, nr. 46.633/3/2007 și nr. 46.594/3/2007 ale Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele mai sus menționate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.435D/2010—1.438D/2010 la Dosarul nr. 1.434D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată în ceea ce privește dispozițiile art. 306 din Codul de procedură civilă și ca inadmisibilă în ceea ce privește prevederile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, care au fost abrogate prin Legea nr. 202/2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 12 mai 2010, pronunțate în dosarele nr. 46.580/3/2007, nr. 46.642/3/2007, nr. 46.618/3/2007, nr. 46.633/3/2007 și nr. 46.594/3/2007, **Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 și ale art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Asigurare-Reasigurare Ardaf” — S.A. din București într-o cauză comercială.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 21 alin. (1)—(3), art. 24 și 53 din Constituție, precum și art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece instituie obligația părților de a-și exercita dreptul de a ataca hotărârea de declinare a competenței într-un termen de 5 zile de la pronunțare, fără a li se da posibilitatea să cunoască motivele hotărârii instanței. Mai mult, art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă prevede

sanctiunea nulității recursului dacă nu a fost motivat în termenul legal, ceea ce prejudiciază grav partea, aceasta fiind privată de dreptul la apărare și la un proces echitabil. Astfel, prin instituirea obligației de a motiva recursul în termenul prevăzut este restrâns dreptul părții de a se adresa instanței de control judiciar, prin exercitarea căilor de atac, restrângere care încalcă prevederile art. 53 alin. (1) din Constituție.

Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, legiuitorul instituind, în considerarea unor situații speciale, reguli speciale de procedură și modalități de exercitare a drepturilor procedurale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 158 alin. 3 și ale art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă:

— Art. 158 alin. 3: *„Dacă instanța se declară necompetentă, împotriva hotărârii se poate exercita recurs în termen de 5 zile de la pronunțare. Dosarul va fi trimis instanței competente sau, după caz, altui organ cu activitate jurisdicțională competent, de îndată ce hotărârea de declinare a competenței a devenit irevocabilă.”;*

— Art. 306 alin. 1: *„Recursul este nul dacă nu a fost motivat în termenul legal, cu excepția cazurilor prevăzute în alin. 2.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1)—(3) referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 privind dreptul la apărare și în art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Asigurare-Reasigurare Arda” — S.A. din București în dosarele nr. 46.580/3/2007, nr. 46.642/3/2007, nr. 46.618/3/2007, nr. 46.633/3/2007 și nr. 46.594/3/2007 ale Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de același autor în aceleași dosare ale aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Ulterior sesizării Curții, prevederile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă au fost modificate prin art. I pct. 20 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, și au în prezent următorul conținut: *„Dacă instanța se declară necompetentă, hotărârea nu este supusă niciunei căi de atac, dosarul fiind trimis de îndată instanței competente sau, după caz, altui organ cu activitate jurisdicțională competent.”*

Ca urmare a acestei modificări, la data realizării controlului de constituționalitate și a pronunțării deciziei Curții, art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, în redactarea criticată de autorul excepției de neconstituționalitate, nu mai este în vigoare. Or, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta nu se poate pronunța decât asupra dispozițiilor dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, ceea ce exclude exercitarea controlului de constituționalitate asupra unor prevederi de lege eliminate din legislație.

În consecință, în temeiul prevederilor art. 29 alin. (1) coroborate cu cele ale alin. (5) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate cu un atare obiect urmează să fie respinsă, ca devenită inadmisibilă.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate care are ca obiect dispozițiile art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că s-a mai pronunțat, în jurisprudența sa, asupra constituționalității acestor dispoziții, în raport cu aceleași dispoziții constituționale și față de critici similare celor formulate în prezenta cauză. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 312 din 6 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 4 mai 2006, și Decizia nr. 375 din 17 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 22 mai 2007. Prin deciziile menționate Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă, reținând în esență că, în privința condițiilor de exercitare a căilor de atac, legiuitorul poate să reglementeze termenele de declarare a acestora, forma în care trebuie să fie făcută declarația, conținutul său, instanța la care se depune, competența și modul de judecare, soluțiile ce pot fi adoptate și altele de același gen, fără ca prin aceasta să se aducă atingere liberului acces la instanță în substanța sa sau principiilor unui proces echitabil.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât soluția pronunțată anterior de Curte, cât și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 341

din 10 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. 1, art. 173 alin. 1, art. 250, art. 252 și art. 257 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. 1, art. 173 alin. 1, art. 250, art. 252 și art. 257 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de SSIF Broker — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 6.087/97/2009 al Tribunalului Hunedoara — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă personal partea Gheorghe Vesa, iar după strigarea cauzei se prezintă și apărătorul ales, domnul avocat Cristian Duțescu din cadrul Baroului București, pentru următoarele părți: Arabela Berindei, Costache Ilie, Grigore Ciontoș, Lia Ciontoș, Andreea Nadiana Cimpoeșu, Cristian Truță, Ioan Potorac, Corina Sofrazi, Emilia Chitidean, Nicolae Florin Gălan, Valentina Gheorghe, Vasile Gheorghe, Silviu Daniel Stănilă, Viorel Stănilă, Sorin Emanuel Berindei, Elena Pop, Nicolae Baloșin, Marcel Nicolae Jura, Elena Jura, Alina Andreea Jura, Dragoș Andrei Jura, Silvia Aneta Ghenea, Irina Ghenea, Ion Anton, Lia Alexandra Barroso, Virgil Dobrin, Carmen Maria Isabela Bende, Mihaela Ghenea, Gabriela Sîrbulescu și Florian Giurca.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită inclusiv față de părțile lipsă.

De asemenea, la dosar, părțile Monica Negrea, Gheorghe Socaciu, Gyula Millye și Gheorghe Neațu au depus câte o cerere prin care, din motive obiective, solicită judecata în lipsă. În plus, partea Gheorghe Neațu arată că se constituie parte civilă împotriva numitei Adriana Iuliana Constantin și solicită să îi fie comunicate toate actele procesuale, încheieri sau hotărâri la domiciliul menționat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părții prezente Gheorghe Vesa, care solicită să i se restituie prejudiciul cauzat.

Domnul avocat Cristian Duțescu solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 6.087/97/2009, **Tribunalul Hunedoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. 1, art. 173 alin. 1, art. 250, art. 252 și art. 257 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de SSIF Broker — S.A. Cluj-Napoca în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze

penale în care se fac cercetări pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi*, art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare* și art. 124 referitoare la *Înfăptuirea justiției*, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*, deoarece, prin posibilitatea introducerii în cauză a părții responsabile civilmente în faza de judecată, dar până la citirea actului de sesizare, permit ca faza de urmărire penală, ca primă fază a procesului penal, să se deruleze cu încălcarea drepturilor procesuale ale acesteia, în principal dreptul de a fi audiată, de a participa la actele de urmărire penală și de a administra probe.

De asemenea, dispozițiile referitoare la procedura prezentării materialului de urmărire penală recunosc obligația organului de cercetare penală de a se pronunța numai asupra drepturilor inculpatului, și nu și asupra drepturilor părții responsabile civilmente, parte care este legitim interesată a-și susține punctul de vedere nu numai asupra acțiunii civile, ci și asupra celei penale, drept recunoscut de altfel de Curtea Constituțională cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 482 din 9 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.200 din 15 decembrie 2004.

Tribunalul Hunedoara — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16 alin. 1 cu denumirea marginală *Partea responsabilă civilmente*, art. 173 alin. 1 cu denumirea marginală *Asistența celorlalte părți*, art. 250 cu denumirea marginală *Prezentarea materialului*, art. 252 cu denumirea marginală *Cereri noi formulate de inculpat* și art. 257 cu denumirea marginală *Prezentarea materialului de către procuror*, toate din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 16 alin. 1: „*Introducerea în procesul penal a persoanei responsabile civilmente poate avea loc, la cerere sau din oficiu, fie în cursul urmăririi penale, fie în fața instanței de judecată până la citirea actului de sesizare.*”;

— Art. 173 alin. 1: „Apărătorul părții vătămate, al părții civile și al părții responsabile civilmente are dreptul să asiste la efectuarea oricărui act de urmărire penală și poate formula cereri și depune memorii.”;

— Art. 250: „După punerea în mișcare a acțiunii penale, dacă au fost efectuate toate actele de urmărire necesare, organul de cercetare penală cheamă pe inculpat în fața sa și:

a) îl pune în vedere că are dreptul de a lua cunoștință de materialul de urmărire penală, arătându-i și încadrarea juridică a faptei săvârșite;

b) îi asigură posibilitatea de a lua de îndată cunoștință de material. Dacă inculpatul nu poate să citească, organul de cercetare penală îi citește materialul;

c) îl întreabă, după ce a luat cunoștință de materialul de urmărire penală, dacă are de formulat cereri noi sau dacă voiește să facă declarații suplimentare.”;

— Art. 252: „Dacă inculpatul a formulat cereri noi în legătură cu urmărirea penală, organul de cercetare penală le examinează de îndată și dispune prin ordonanță admiterea sau respingerea lor.

Organul de cercetare dispune prin aceeași ordonanță completarea cercetării penale, atunci când din declarațiile suplimentare sau din răspunsurile inculpatului rezultă necesitatea completării.”;

— Art. 257: „Procurorul, primind dosarul, îl cheamă pe învinuit și îi prezintă materialul de urmărire penală potrivit dispozițiilor art. 250 și următoarele, care se aplică în mod corespunzător.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi*, art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare* și art. 124 referitoare la *Înfăptuirea justiției*, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 686 din 12 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 29 iulie 2008, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. 1 din Codul de procedură penală, statuând că instituirea unui termen până la care, la cerere sau din oficiu, poate fi introdusă în procesul penal partea responsabilă civilmente, și anume până la citirea actului de sesizare, nu este de natură să aducă atingere dreptului la un

proces echitabil, deoarece nimic nu oprește pe cel interesat să solicite introducerea în cauză încă din faza de urmărire penală.

Distinct de aceste argumente, care își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, Curtea mai constată că partea responsabilă civilmente răspunde, potrivit art. 24 alin. 3 din Codul de procedură penală, pentru pagubele provocate prin fapta învinutului sau inculpatului. Contrar susținerilor autorului excepției, introducerea acesteia în proces până la citirea actului de sesizare nu echivalează cu afectarea posibilității sale de a se apăra și de a beneficia de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil. Astfel, în temeiul art. 320 din Codul de procedură penală, partea responsabilă civilmente poate formula excepții, cereri sau poate propune efectuarea de probe noi, așadar își poate exercita fără nicio îngrădire dreptul la apărare. De asemenea, potrivit art. 16 alin. 3 din Codul de procedură penală, partea responsabilă civilmente are, în ce privește acțiunea civilă, toate drepturile pe care legea le prevede pentru învinuit sau inculpat și, nu în ultimul rând, poate interveni în procesul penal până la terminarea cercetării judecătorești la prima instanță, luând procedura din stadiul în care se afla în momentul intervenției.

Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 173 alin. 1 din Codul de procedură penală, Curtea reține că acestea nu contravin sub niciun aspect prevederilor constituționale invocate, cu atât mai mult cu cât prin Decizia Curții Constituționale nr. 1.086 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 18 decembrie 2007, a fost constatată neconstituționalitatea acestor prevederi în forma anterioară, întrucât limitau dreptul apărătorului părții responsabile civilmente de a asista la efectuarea oricărui act de urmărire penală ce implica audierea sau prezența părții căreia îi asigura apărarea.

Cât privește critica referitoare la dispozițiile art. 250, art. 252 și art. 257 din Codul de procedură penală, este de observat că acestea privesc procedura prezentării materialului de urmărire penală, procedură care îl vizează în exclusivitate pe inculpat. Faptul că organul de cercetare penală nu are nicio obligație de a proceda în consecință și cu privire la partea responsabilă civilmente nu echivalează cu o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci cu o încercare de a transforma Curtea Constituțională în legiuitor, situație care, potrivit art. 61 din Constituție și art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu poate fi admisă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. 1 și art. 173 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de SSIF Broker — S.A. Cluj-Napoca în Dosarul nr. 6.087/97/2009 al Tribunalului Hunedoara — Secția penală.

2. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250, art. 252 și art. 257 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 762/2007 privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Națională „Îmbunătățiri Funciare” — S.A. București

Având în vedere Referatul de aprobare al Agenției Domeniilor Statului nr. 1.315 din 28 martie 2011,
în temeiul:

— art. 180 și următoarele din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2002, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 7 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 762/2007 privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Națională „Îmbunătățiri Funciare” — S.A. București, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 612 din 5 septembrie 2007, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3, ultima liniuță va avea următorul cuprins:

„— urmărirea suspendării oricăror termene de prescripție a acțiunilor judiciare și extrajudiciare pornite împotriva S.N.I.F., pe perioada cuprinsă între data instituirii supravegherii financiare

și până la data transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor, dar nu mai târziu de 30 iunie 2011.”

2. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Procedura de administrare specială în perioada privatizării încetează la data transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor, dar nu mai târziu de 30 iunie 2011.”

Art. II. — Agenția Domeniilor Statului va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Valeriu Tabără

București, 1 aprilie 2011.
Nr. 74.

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
Nr. 1.062 din 1 martie 2011

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII,
TINERETULUI ȘI SPORTULUI
Nr. 3.989 din 29 martie 2011

ORDIN

privind completarea Nomenclatorului calificărilor pentru care se pot organiza programe finalizate cu certificate de calificare

Având în vedere:

— Hotărârea Guvernului nr. 11/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 81/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 575 bis/1992 cu privire la realizarea unor nomenclatoare unitare de interes general prevăzute în concepția generală a informatizării în România;

— Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 35/3.112/2004 privind aprobarea Nomenclatorului calificărilor pentru care se pot organiza programe finalizate cu certificate de calificare, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 11/2009, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor art. 21 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 81/2010, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii, familiei și protecției sociale și ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emit următorul ordin:

Art. I. — Se aprobă completarea Nomenclatorului calificărilor pentru care se pot organiza programe finalizate cu certificate de calificare, aprobat prin Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 35/3.112/2004, publicat în Monitorul Oficial al

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Ioan Nelu Botiș

României, Partea I, nr. 107 din 4 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Daniel Petru Funeriu

ANEXĂ

Completarea Nomenclatorului calificărilor pentru care se pot organiza programe finalizate cu certificate de calificare

I. Tabelul nr. 2 se completează după cum urmează:

— După poziția 6 se introduce o nouă poziție, poziția 6¹, cu următorul cuprins:

„6 ¹ ”	4214	Amanetari	4214.2.1	Amanetar”		
-------------------	------	-----------	----------	-----------	--	--

II. Tabelul nr. 3 se completează după cum urmează:

— La poziția 5, în coloanele a 3-a și a 4-a se introduce codul 5123.2.2, respectiv calificarea „barman”.

III. Tabelul nr. 6 se completează după cum urmează:

1. La poziția 10, în coloanele a 6-a și a 7-a se introduce codul 8141.2.3, respectiv calificarea „operator la recoltarea și toaletarea arborilor forestieri”.

2. La poziția 18, în coloanele a 2-a și a 3-a se introduce grupa de bază din COR 8170 și denumirea grupei de bază „Operatori la linii de montaj automat și roboți industriali”, iar în coloanele a 4-a și a 5-a se introduce codul 8170.1.1, respectiv calificarea „operator montaj linii automate”.

3. La poziția 22, în coloanele a 4-a și a 5-a se introduce codul 8223.1.4, respectiv calificarea „galvanizator”.

4. La poziția 53, în coloanele a 6-a și a 7-a se introduce codul 8331.2.1, respectiv calificarea „operator la colectatul și manipulatul lemnului”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 522077